

гарска речъ. Сегизъ-тогизъ се разговаряла съ домашнитѣ си и по турски. Когато българи отивали въ дома на княза, посрѣщала ги засмѣно и сърдечно баба Гана. Тя разговаряла по български съ тѣхъ, слушала молбитѣ и жалбитѣ имъ и ги съобщавала на сина си — княза да помогне на съотечественицитѣ — „горкитѣ рай“.

Баба Гана, достойната котленка, която никога не хвърлила отъ рамената си хубавата котленска носия, умрѣла при сина си Стефана въ Цариградъ 70-годишна старица (1851).

Султанътъ гостъ на Богориди.

Богориди билъ чиновникъ на султана, ного съветвалъ да прави само добри и полезни работи на държавата. Той говорѣлъ предъ султана само истината и много пжти го убеждавалъ да извърши нѣщо, за което пашитѣ и везиритѣ не били съгласни. И понеже извършеното излизало добро, затова и султанътъ и пашитѣ го слушали. Богориди служилъ при двама султани — Махмудъ (1808—1839) и Абдулъ Меджитъ (1839—1861). За забелязване е, че и двамата тѣзи султани посетили Стефана Богориди, като гости, въ дома му. Това било чудо за онова време — султанъ да ходи на гости у гяуринъ. Султанъ Махмудъ посетилъ дома на Богориди презъ 1835 година, а султанъ Меджитъ го посетилъ, когато той женилъ дъщеря си. Единъ день Богориди, като разговарялъ съ султана, похвалилъ му се, че сгодилъ дъщеря си Мариолица (Мария) и че скоро ще стане сватбата. Султанътъ се засмѣлъ и рекълъ: „Азъ ще бжда сватбаринъ!“

Тѣзи думи смутили българина отъ Котелъ. Макаръ и князъ, той се почудилъ, дали това е възможно. Турскитѣ голѣмци, като се научили, сжщо се зачудили. Бре! бива ли султанътъ, главата на мохамеданитѣ, да иде въ дома на християнинъ и да гледа вѣнчаване по християнски! Но Меджитъ билъ свободолюбивъ и, безъ